

הביטחון העצמי המופרז של אריק שרון התבטא

בהוצאות המדינה על ארמונו: הוא תבע ביטחון מופרז

השב"כ לא העניב

אינה יכולה שלא לעורר תמיהה רבה. בחודש ספטמבר 1978 פנה אריק שרון אל השב"כ (שרות הביטחון הכללי) וביקש להיכלל בין השרים המקבלים שמירה אישית צמודה ואבטחה על בתיהם. שרון טען אז כי מתנכלים לו. אחרי בדיקה יסודית הגיע השב"כ למסקנה כי אין מתנכלים לשרון. וכי אינו צריך לקבל את השמירה האישית העולה בכסף רב.

הוראה אישית

של בגין

שרון לא קיבל את קביעת השב"כ. הוא פנה אל ראש-הממשלה וביקש פגישה אישית על נושא ביטחונו האישי. לפני בגין הוא פרש את חששו מהתנכ" ליות, וביקש שמירה אישית. וכן שמירה על ביתו. היה זה בתקופה שבה דרש יגאל ידין שיצמידו לו שמירה אישית וישמרו על ביתו שבירושלים, ונושא השומרים האישיים הפך סימן לסטאטוס בממשלה. בגין קרא אליו את ראש השב"כ. ראש השב"כ חזר על מימצאי השב"כ, וקבע כי אין צורך להוציא כספי ציבור על שמירה אישית לשרון. וכי איש אינו מסכן את חייו או את רכושו של שר-ההקלאות. ראש השב"כ הוסיף כי בעקבות פנייתו של שרון ערך השב"כ חקירה מיוחדת. והתברר לשרות-הביטחון הכללי כי אין כל צורך בשמירה על שרון. אבל, הוסיף ראש השב"כ, אם בגין יתן לו הוראה, הוא יבצע אותה.

בגין נתן את ההוראה להכניס את אריק שרון למעגל השרים הזוכים לשמירה אישית ולשמירה על ביתם מטעם השב"כ. לגבי ראש השב"כ היה בהוראה זו מעמסה תקציבית של יותר ממיליון לירות לשנה. לגבי ההוצאה השוטפת בלבד, מבלי לקיחת בחשבון את הוצאות-התשתית הגדולות הכלולות במתקנים לשמירה על ביתו וחוויות של אריק שרון. אולם אריק שרון עצמו לקח בחשבון את ההוצאה הגדולה. ב־2 בדצמבר 1978 הגיעה למשרד-האוצר דרישה של חשב משרד-ההקלאות, משה כהן, לאישור תקציב מיוחד בן 263 אלף לירות למיתקני-ביטחון על ביתו של אריק שרון ועל חוותו. על פי הפירוט, הוקדשו 63 אלף לירות למיתקני-ביטחון על הבית עצמו. ו־200 אלף לירות להקמת תאורה מסביב לחווה.

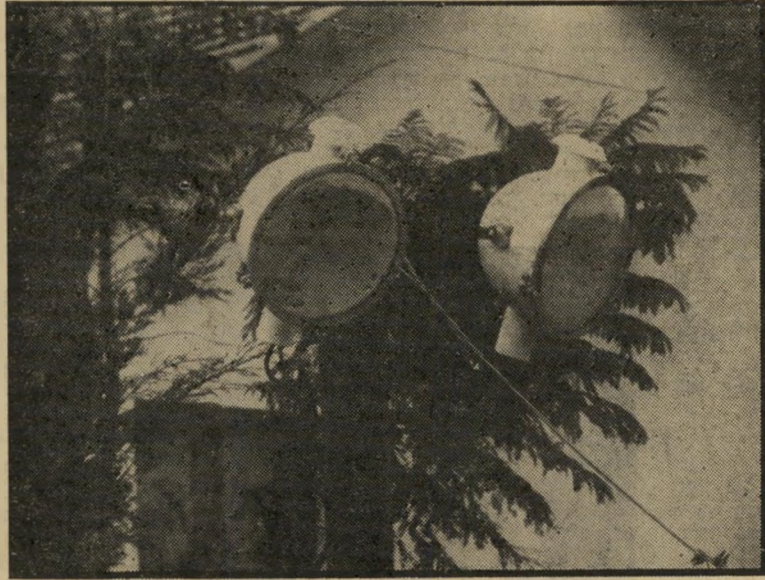
הפניה הובאה לתשומת-ליבו של מי שהיה אז שר-האוצר, שימחה ארליך. עוד באותו היום שלח ארליך את דרישתו של שרון למבקר-המדינה, וביקש לדעת אם יש לדעת המבקר להעתר לה או לא. מבקר-המדינה היה זריז בתשובתו. לא עברו ששה ימים, וב־8 בדצמבר שלח המבקר חוות-דעת לשר-האוצר. קבע הד"ר ארנסט נבנצל:

- (1) יש לאשר רק את ההוצאה הכספית לגבי השמירה על ביתו של שרון. ואין לאשר את ההוצאה הכספית לגבי השמירה על חוותו.
- (2) יש להביא את הבקשה כולה לידי-עת הממשלה.

על חשבון

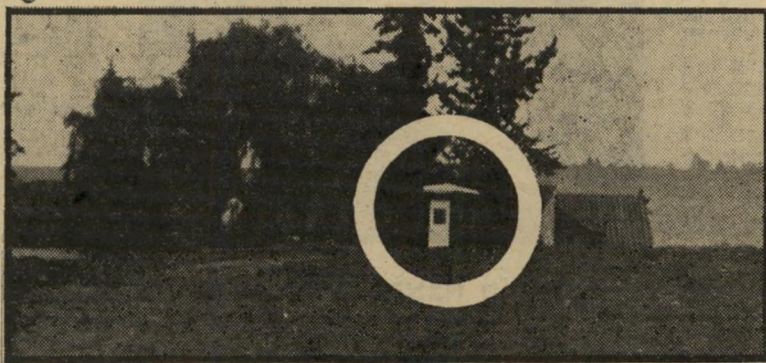
הציבור

כשהם פועלים על פי הנחיות הרי מבקר, פנו מי שהיה אז מנכ"ל-האוצר, עמירם סיוון, ומי שהיה הממונה על התקציבים באוצר, איתן ברגלס, אל השב"כ, וביקשו לנתח את הדרישה התקציבית של אריק. הם ביקשו לדעת איוות חלק מהסכומים שנדרשו אכן מיועדים להגנה על הבית. וכמה להגנה על החווה. השב"כ אישר את 63 אלף הלירות בלי-

המוצבים בפתח החווה של אריק שרון, הותקנו שם, ללא אישור תקציבי, עוד לפני ששרון הזמין תוכנית-תאורה ביטחונית מהנדסים בתל-אביב. אריק שרון מכחיש את תוכנון התאורה. כוללת, אצל משרד

הזרקורים

ליד הכניסה לארמון של שרון, בחוות השיקמים, מוצבת בודקה משרתית שבה נמצא השומר השומר על הבית 24 שעות ביממה. הקמת הבודקה עלתה 60 אלף לירות. שרות הביטחון הכללי טען, כי אין צורך בשמירה.

הבודקה

שרון מכחיש בכל תוקף כי חוותו או החצר סביב הבית מגודרים. למרות הכחשה זו אפשר להבחין בחצר בשתי גדרות ובחומה המקיפה את הארמון. בנוסף לאלה מונחות בחצר ערמות מוסות, המיועדים כנראה, לבניית גדרות.

הגדרות

אריק שרון יושב מול מצלמות-הטל-וויזיה הצהיר: "אין תאורה בחוה שלי".

היה זה ביום השישי האחרון, בתוכנית השבוע — יומן אירועים.

שרון הוזמן להתראיין בשידור חי על הפרשה שהסעירה בשבוע שעבר את הארץ כולה: ההוצאות הכספיות לשם הקמת מערכות ביטחוניות סביב החווה של שרון. שרון לא שיקר, אולם הוא גם לא אמר את כל האמת. כאשר הודיע כי אין תאורה ביטחונית סביב החווה שלו, הוא ידע כי מי שיצליח להסתנן מבעד לשמירה של עובדי חוות השיקמים המקיימים פטרולים ניידיים סביב שטח החווה, אמנם לא יראה פנסים של תאורה ביטחונית. אולם אריק שרון גם ידע שיש לכך סיבה: פשוט לא הספיקו להתקין את הפנסים.

הצהרתו של אריק שרון היתה הונאת-הציבור.

חברה של מהנדסים, יועצים, חשמל ואוטומציה בשם כהן את בלון בע"מ, ברחוב ברכוכבא 44 בתל-אביב, סיימה לאחרונה עבודת תכנון גדולה לתאורה הביטחונית סביב חוותו של אריק שרון. לחברה שני סניפים. האחד בחיפה, המנהל עליידי רפי כהן, והשני בתל-אביב, בהנהלתו של בנימין (בג"י) בלון.

על הסניף התל-אביבי של החברה הוטל עליידי משרד-ההקלאות להכין תוכנון לתאורה ביטחונית סביב 4000 הדגומים של חוות השיקמים של אריק שרון. מלאכת התכנון הושלמה. ולמשרד ההקלאות הור"גש השבון בסדר-גודל של יותר מ־100 אלף לירות. החשבון אושר ונפרע.

שלושה מיליון

לירות

בני בלון לא נוח לשוחח על פרשת התאורה שהכנינה חברתו לחוות השר. הדברים האלה הם חסויים. היחסים בינינו ובין הלקוחות שלנו הם תמיד חסויים. אנחנו לא יכולים לדבר על סכומים. אבל הסכומים שהוזכרו בעיתונים, על מיליוני לירות, הם מוגזמים. הוא אמר השבוע להעולם הזה.

בלון יש סיבה נוספת שלא להרגיז את שר-ההקלאות עליידי חשיפת האמת בפרשת התאורה הביטחונית. החברה שביצעלתו משמשת חברת-הייעוץ למשרד-ההקלאות בכל הנוגע לבעיות חשמל ותיאורה. ומקבלת שכר חודשי קבוע. נוסף על השכר החדשי הקבוע מקבלת החברה גם כספים עבור עבודות שהיא עושה למשרד-ההקלאות. גורמים במשרד-ההקלאות מסרו כי היקף עבודות-התכנון של חברת כהן את בלון עבור משרד-ההקלאות לאות מסתכם בכ־3 מיליוני לירות לשנה.

אולם בלון היה מוכן להסביר בשיחה עם העולם הזה את הטכניקה של ביצוע עבודות-התכנון לתאורה. לדבריו, הסכום מים המשולמים למתכנן הם בסדר גודל של שלושה עד 10 אחוזים מהיקף העבודה. לפי תנאי הקרקע, מהות העבודה והריחוק. יש להניח כי במיקרה של חוות אריק שרון, שם התנאים אינם נוחים במיוחד, בעיקר בגלל ריחוקה של החווה ממקום-ישוב מרכזי, היה שכרו של בלון נמוך. רק כשלושה אחוז מהיקף העבודה שהיתה עתידה להתבצע. על פי הנתון של 100 אלף לירות עבור התיכנון, יש להניח שכאשר תישכך הסערה, ואריק שרון יורה להוציא לפועל את תוכנית התאורה הביטחונית, ישלם משרד-ההקלאות עבור עבודה זו סך של כשלושה מיליוני לירות.

פרשת אבטחתו האישית של אריק שרון, והאבטחה של החווה שלו,